

hooren daar ondergaan (1) vernemen wij het volgende:

Jan de Leeuw, 32 jaar oud, geboortig van Vlaardingen, woonde den laatsten tijd in Ostende, waar hij met het verkoopen van boeken den kost trachtte te winnen. Hij had dáár, door zijn knecht Jan Hendriksen en door eenen van der Zwem, bericht van de herhaalde dagvaardingen gekregen. Het request om abolitie had hij, ofschoon hij zich onschuldig achtte, mede geteekend, omdat het, op een zegel van *f* 36 geschreven, geheel verloren zou zijn geweest, indien hij dit niet had gedaan. Hij achtte zich echter door het innaaien der boekjes, waarvoor hij een halven stuiver per stuk genoten had, niet schuldig en daar hij geen enkel exemplaar verkocht had, had hij er overigens geen voordeel van gehad. Had hij den ganschen inhoud van het boekje gekend, hij zou het niet hebben ingenaaid. Na dit alles in zijn eerste examen te hebben medegedeeld, verzoekt hij onder cautie te worden ontslagen. «Schepenen vinden echter goed dat hij zal blijven geincarcereerd, immers totdat de Hoofdofficier zijn verhooren zal hebben gesloten». Bij het tweede examen kon hij niet anders dan erkennen, «dat het hem wel wonderlijk voorkwam om ten huize van een wijnkooper boekjes in te naaien, die bij Jacobus Bronkhorst, die zelv een boekverkooper is en dus dien winst wel naar zig nemen kon, gedrukt werden». Het had hem echter geen kwaad vermoeden gegeven, daar Holtus gezegd had, dat Bronkhorst het te druk had, ook had hij het boekje niet genoegzaam ingezien om argwaan daaromtrent te koesteren. «Zijne aanhoudende absentie was overigens niet aan hem te wijten. Hij is vaak genoeg willen komen, maar men ried het hem af». Het derde examen knoopt zich aan de mededeeling vast, dat hij zich aan niets dan aan

(1) Crimineel Examenboek N°. 37.